

Uitspraak Commissie van Beroep 16 april 2018, nr. 2018-046

ONRECHTMATIG?

Consument heeft een aansprakelijkheidsverzekering afgesloten bij Verzekeraar. In de bijzondere voorwaarden van de verzekering is het volgende opgenomen:

'U bent verzekerd voor de schade die u veroorzaakt als u vrienden helpt en daarvoor aansprakelijk bent. (...)

Wat bedoelen wij met?

Aansprakelijkheid

*Bent u **volgens de wet** aansprakelijk, dan bent u verplicht de schade te vergoeden.'*

Op 12 juli 2016 is Consument langsgeslagen bij een vriend die op dat moment zijn nieuwe woning aan het verbouwen was. Aangekomen bij de woning, staat de voordeur open en neemt Consument op eigen initiatief een aantal planken mee naar binnen. Hierbij sleept Consument de planken over het karton op de vloer van de woning en – wanneer dit karton scheurt – de nog niet uitgeharde monoliet vloer. De vloer raakt hierdoor beschadigd en moet voor een bedrag van 1.650 euro worden gerepareerd.

Consument doet een beroep op zijn verzekering. Verzekeraar betwist echter dat Consument – in de zin van de wet – voor deze schade aansprakelijk is en wijst de claim af.

Aangezien in de polis is bepaald dat de verzekering dekking biedt voor het veroorzaken van schade waarvoor Consument op grond van de wet aansprakelijk is, moet het voorval worden getoetst aan artikel 6:162 BW. Kortom, heeft Consument ook daadwerkelijk onrechtmatig gehandeld en/of kan deze handeling aan Consument worden toegerekend in de zin van artikel 6:162 BW? De Commissie overweegt dat een gedraging niet onrechtmatig wordt enkel omdat daarmee schade wordt veroorzaakt, maar dat dit slechts het geval is wanneer de mate van waarschijnlijkheid van schade zo groot is, dat de dader zich naar maatstaven van zorgvuldigheid van die gedraging had moeten onthouden (zie met name HR 12 mei 2000, NJ 2001, 300, ECLI:NL:PHR:2000:AA5784).

Consument kon niet zien dat de vloer nog niet was uitgehard en ook anderszins was dit niet duidelijk. Bovendien was de vloer juist ter bescherming afgedekt met karton en was voor Consument niet duidelijk dat hij extra zorgvuldigheidsmaatregelen had moeten nemen. Dit is onvoldoende om aan te nemen dat de mate van waarschijnlijkheid van schade zo groot was dat Consument zich van het slepen met de planken over het karton had moeten onthouden. Niet (voldoende) gesteld of gebleken is bovendien dat de schade ook

zou zijn ontstaan als de vloer wél was uitgehard. Deze samenloop van omstandigheden maakt dat de Commissie van oordeel is dat geen sprake is van een onrechtmatige gedraging. Verzekeraar heeft de schade daarom op terecht gronden afgewezen.

Uitspraak Geschillencommissie Financiële dienstverlening 29 augustus 2018, nr. 2018-545

EIGEN GEBREK

Consument heeft voor zijn kajuitzeiljacht, voorzien van een motor uit bouwjaar 2015, een pleziervaartuigenverzekering afgesloten bij Verzekeraar. In de bijzondere voorwaarden is het volgende bepaald:

'Schade aan het vaartuig of aan de voorstuwingsinstallatie als gevolg van een eigen gebrek is uitsluitend gedekt voor zover het eigen gebrek heeft geleid tot brand, ontploffing ofwel stranding of aanvaring van het vaartuig.'

In februari 2016 heeft Consument een beroep op de verzekering gedaan omdat de motor vanaf de proefvaart in het voorjaar van 2015 onrustig draait bij 1200 rpm (bokken). Verzekeraar doet onderzoek naar de schadeoorzaak. Bij dit onderzoek is in één van de drie verstuivers van het brandstofsysteem vuil aangetroffen. Dat dit het gevolg zou zijn van verontreinigde brandstof – en daarmee sprake zou zijn van een van buiten komend onheil – wordt door de ingeschakelde onderzoeker onwaarschijnlijk geacht. In dat geval zou het gehele systeem verontreinigd zijn en niet slechts één verstuiver.

Verzekeraar heeft de claim afgewezen, omdat de problemen sinds ingebruikname van de motor spelen en geen verband houden met enige aanvaring van het vaartuig. Consument is het hier niet mee eens en houdt vast aan zijn lezing dat verontreinigde brandstof de oorzaak van de schade is.

De Commissie stelt voorop dat het, op grond van artikel 150 Rv, op de weg van Consument ligt te stellen en bij gemotiveerde betwisting door Verzekeraar te bewijzen, dat de schade het gevolg is van een onder de verzekering gedekt voorval. Naar het oordeel van de Commissie is onvoldoende vast komen te staan dat een van buiten komend onheil van beslissende invloed is geweest op het ontstaan van de schade. Omdat de vervuiling slechts in één van de verstuivers wordt aangetroffen, neemt de Commissie aan dat deze sinds de bouw van de motor in 2015 aanwezig was. Hiermee is sprake van een minderwaardige eigenschap, een eigen gebrek, van de voorstuwingsinstallatie, reden waarom Verzekeraar de schade terecht heeft afgewezen.

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening 3 september 2018, nr. 2018-560

GETUIGENBEWIJS

Consument heeft bij Verzekeraar een autoverzekering afgesloten.

Op 6 februari 2017 is Consument betrokken geraakt bij een aanrijding. Op het aanrijdingsformulier is onder meer een situatieschets opgenomen. Daarnaast is op de achterzijde van het formulier de vraag, welke partij aansprakelijk is, door Consument als volgt beantwoord:

'Tegenpartij. Ik stond stil om verkeer van rechts voorrang te verlenen. Tekening is gemaakt door tegenpartij en is onjuist.'

De tegenpartij heeft Consument aansprakelijk gesteld voor het ontstaan van het ongeval en de gevolgen daarvan. Consument heeft, ter onderbouwing van de eigen verklaring, een onafhankelijke getuigenverklaring overgelegd, waaruit volgt dat de tegenpartij 'bewust' op Consument inreed. Desondanks heeft de Gevolmachtigde van Consument aansprakelijkheid erkend en de tegenpartij schadeloos gesteld. Waar niet vast is komen te staan dat sprake was van 'bewust inrijden' door tegenpartij, zou Consument niet aan de voorrangverplichtingen hebben voldaan.

Consument kan zich hier niet mee verenigen en acht de Gevolmachtigde aansprakelijk voor het feit dat zijn schade niet is verhaald. Daarnaast vordert Consument dat de terugval op de bonus-malusladder ongedaan wordt gemaakt.

De Commissie oordeelt dat de Gevolmachtigde op basis van de gekozen dekking – niet Allrisk – geen verplichting heeft de schade op de tegenpartij te verhalen. Deze vordering wordt daarom afgewezen. Waar tegenpartij heeft gesteld dat Consument aansprakelijk is voor de aanrijding en Consument dat met een getuigenverklaring gemotiveerd heeft betwist, rust de bewijslast voor wat betreft de toedracht van het ongeval in beginsel op de tegenpartij. De Gevolmachtigde heeft de juistheid van de onafhankelijke getuigenverklaring daarom ten onrechte in twijfel getrokken. Omdat tegenpartij geen verdere bewijzen van de door hem gestelde toedracht heeft gegeven, is de juistheid hiervan niet aangetoond. Gevolmachtigde wordt om die reden gehouden de terugval op de bonus-malusladder van Consument ongedaan te maken.

Mr. A.C. (Sanne) van der Salm
De auteur is advocate bij Ekelmans & Meijer advocaten te Den Haag.